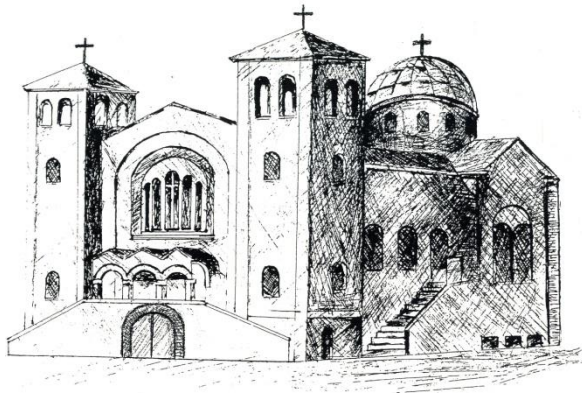


Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, August 23, 2020
11th Sunday of Matthew



Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter



**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 23 Αυγούστου, 2020

ΙΑ' Ματθαίου

Απόδοσις Κοιμήσεως Θεοτόκου

Παναγίας της Προυσιώτισσας

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Δευτέρα, 24 Αυγούστου, 2020

Κοσμάς ο Αιτωλός

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Πέμπτη, 27 Αυγούστου, 2020

Φανούριος Μεγαλομάρτυς

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Σάββατο, 29 Αυγούστου, 2020

Αποτομή Κεφαλής Προδρόμου

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 30 Αυγούστου, 2020

ΙΒ' Ματθαίου

Αλεξάνδρου, Ιωάννου, Παύλου Πατρ. Κ/Πόλεως

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, August 23, 2020

11th Sunday of Matthew

Apodosis of the Dormition

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Monday, August 24, 2020

Kosmas of Aetolia

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Thursday, August 27, 2020

Phanourios the Great Martyr

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Saturday, August 29, 2020

Beheading of John the Baptist

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Sunday, August 30, 2020

12th Sunday of Matthew

Alexander, John & Paul, New Patriarchs of
Constantinople

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

**Prokeimenon. Mode 2.
Psalm 117.14,18**

The Lord is my strength and my song.
Verse: The Lord has chastened me sorely.

*The reading is from
St. Paul's First Letter to the Corinthians 9:2-12*

Brethren, you are the seal of my apostleship in the Lord. This is my defense to those who would examine me. Do we not have the right to our food and drink? Do we not have the right to be accompanied by a wife, as the other apostles and the brothers of the Lord and Cephas? Or is it only Barnabas and I who have no right to refrain from working for a living? Who serves as a soldier at his own expense? Who plants a vineyard without eating any of its fruit? Who tends a flock without getting some of the milk? Do I say this on human authority? Does not the law say the same? For it is written in the law of Moses, "You shall not muzzle an ox when it is treading out the grain." Is it for oxen that God is concerned? Does he not speak entirely for our sake? It was written for our sake, because the plowman should plow in hope and the thresher thresh in hope of a share in the crop. If we have sown spiritual good among you, is it too much if we reap your material benefits? If others share this rightful claim upon you, do not we still more? Nevertheless, we have not made use of this right, but we endure anything rather than put an obstacle in the way of the gospel of Christ.

**Προκείμενον. Ἦχος β'.
ΨΑΛΜΟΙ 117.14,18**

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους α' 9:2-12 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμένης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται, Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

The Gospel According to Matthew 18:23-35

The Lord said this parable: "The kingdom of heaven may be compared to a king who wished to settle accounts with his servants. When he began the reckoning, one was brought to him who owed him ten thousand talents; and as he could not pay, his lord ordered him to be sold, with his wife and children and all that he had, and payment to be made. So the servant fell on his knees, imploring him, 'Lord, have patience with me, and I will pay you everything.' And out of pity for him the lord of that servant released him and forgave him the debt. But that same servant, as he went out, came upon one of his fellow servants who owed him a hundred denarii; and seizing him by the throat he said, 'Pay what you owe.' So his fellow servant fell down and besought him, 'Have patience with me, and I will pay you.' He refused and went and put him in prison till he should pay the debt. When his fellow servants saw what had taken place, they were greatly distressed, and they went and reported to their lord all that had taken place. Then his lord summoned him and said to him, 'You wicked servant! I forgave you all that debt because you besought me; and should not you have had mercy on your fellow servant, as I had mercy on you?' And in anger his lord delivered him to the torturers, till he should pay all his debt. So also my heavenly Father will do to every one of you, if you do not forgive your brother from your heart."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 18:23-35 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με. οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός

Ο Άγιος Κοσμάς υπήρξε φωτοφόρος απόστολος του Ευαγγελίου, στα μαύρα χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς. Η Εκκλησία του Χριστού, για να τιμήσει τον αγώνα και την προσφορά του, τον ονόμασε Ισαπόστολο.

Ο Άγιος Κοσμάς γεννήθηκε στο χωριό Ταξιάρχης της επαρχίας Αποκούρου που βρίσκεται κοντά στο χωριό Μεγάλο Δένδρο Ναυπακτίας, το 1714 μ.Χ., από γονείς ευσεβείς, που τον ανέθρεψαν εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Είκοσι χρονών μετέβη στο Άγιο Όρος, για να σπουδάσει στο εκεί νεοσύστατο σχολείο του Βατοπεδίου. Ο Άγιος Κοσμάς, ονομαζόταν αρχικά Κωνσταντίνος και μετά την αποφοίτησή του, πήγε στη Μονή Φιλόθεου, όπου έγινε μοναχός (1759 μ.Χ.) και κατόπιν Ιερομόναχος και έλαβε το όνομα Κοσμάς.

Ο Άγιος γνωρίζοντας ότι το Έθνος κινδύνευε, δεν ησύχαζε και φλεγόταν νύχτα-μέρα από τον πόθο να βγει και να διδάξει στους σκλαβωμένους Έλληνες τα Άγια Γράμματα. Όμως, θεωρούσε τον εαυτό του ταπεινό και αδύνατο να επωμισθεί τέτοιο φορτίο. Με θεία αποκάλυψη, πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου συνάντησε τον αδελφό του Χρύσανθο, που ήταν δάσκαλος. Αυτός του έκανε μερικά μαθήματα ρητορικής, που θα βοηθούσαν τον Κοσμά στο κήρυγμα. Έπειτα, αφού πήρε την άδεια του Πατριάρχη Σεραφείμ, όργωσε στην κυριολεξία την Ελλάδα, διδάσκοντας στους «ραγιάδες» το λόγο του Θεού.

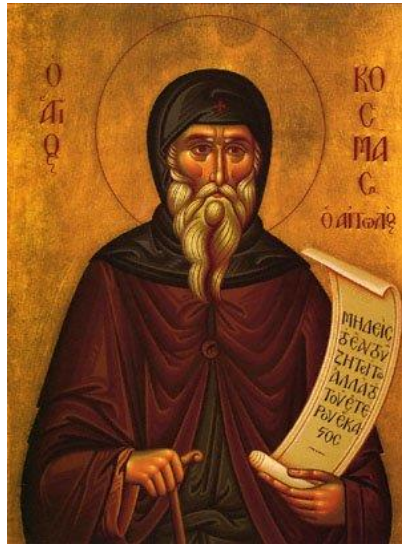
Έτσι, ο Άγιος Κοσμάς, αρχικά κήρυξε στην Κωνσταντινούπολη και στην συνέχεια μετέβη στην Αιτωλοακαρνανία. Με νέα άδεια περιήλθε τα Δωδεκάνησα και το Άγιο Όρος. Ακολούθως περιόδευσε στην Θεσσαλονίκη, Βέροια, σε ολόκληρη την

Μακεδονία, έφθασε στην Χειμάρα, επέστρεψε στην Νότιο Ήπειρο και από εκεί κατέληξε στη Λευκάδα και την Κεφαλληνία. Πήγε ακόμη στη Ζάκυνθο, Κέρκυρα και ξανά στην Βόρειο Ήπειρο.

Απ' όπου περνούσε, έκτιζε σχολεία, εκκλησίες, και πλήθος λαού συνέρεε και «ρουφούσε» το «νέκταρ» της αγίας διδασκαλίας του. Τελικά, ο φθόνος των Εβραίων, σε συνεργασία με τους Τούρκους, είχε σαν αποτέλεσμα τον απαγχονισμό του Αγίου στο Κολικόντασι, στα χώματα της Βορείου Ηπείρου το 1779 μ.Χ. Το λείψανό του το έριξαν στα νερά του ποταμού Άψου. Παρά την πέτρα που του είχαν δέσει στον λαιμό, το λείψανο επέπλεε. Βρέθηκε από τον ιερέα Μάρκο κι ενταφιάσθηκε στη μονή της Θεοτόκου Αρδονίτσας Β. Ηπείρου, όπου και ανευρέθη. Η κανονική πράξη της αναγνωρίσεώς του ως αγίου έγινε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο στις 20 Απριλίου 1961 μ.Χ. Ακολουθία και βίο του έγραψαν ο Όσιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ο Σαπφείριος Χριστοδουλίδης, ο Θωμάς Πασχίδης και ο μοναχός Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Πολλοί νεώτεροι συγγραφείς ασχολήθηκαν με τον βίο και το έργο του μεγάλου αγίου. Πλήθος εικόνων, χαλκογραφιών, ζωγραφιών και σχεδίων φανερώνουν την τιμή και την ευγνωμοσύνη του Γένους για τον λαμπρό αστέρα του Αγίου Όρους.

Τα λόγια του ήταν προφητικά, γεμάτα θεία χάρη και απλότητα. Κάποτε είπε στους κατοίκους κάποιου χωριού: «Ήρθα στο χωριό σας και σας κήρυξα. Δίκαιο είναι λοιπόν να με πληρώσετε για τον κόπο μου. Με χρήματα μήπως; Τι να τα κάνω; Η πληρωμή η δική μου είναι να βάλετε τα λόγια του Θεού στην καρδιά σας, για να κερδίσετε την αιώνια ζωή».

Cosmas of Aetolia



The holy, glorious and right-victorious New [Hieromartyr](#) and [Equal-to-the-Apostles](#) **Kosmas Aitolos** (also known as **Cosmas Aitolos**, and **St Cosmas the Aetolian**) was born in 1714 in Mega Dendron, Aitolia, Greece, to a father who was a weaver and a devout mother. He attended public schools, but was tutored by an [archdeacon](#). He taught and then attended a school on Mt. [Athos](#). He became a [monk](#) and later a [priest](#) at [Philotheou Monastery](#) where he remained for two years. After a time, he felt a calling to do [missionary](#) work in Greece, especially in the remote areas where there was a lack

of [churches](#) and priests for the many [unbaptized](#) adults. As an aftermath of four centuries of Turkish oppression in Greece, Kosmas received the [patriarchal](#) blessing in 1759 to travel wherever needed, for however long, with complete independence, to breathe life back into Christianity in Greece.

Kosmas travelled in Greece, its islands, and Albania for 25 years, founding over 200 schools, as well as charities and rural churches. He travelled by foot, by donkey and by ship. When he came to a village he would ask the villagers to plant a large wooden [cross](#) in the village square. Then he would mount a bench next to the cross and preach to the villagers about the love of God and the Orthodox faith. The [Muslims](#) tried him on charges of conspiracy and sentenced him to hang in August 1779 in Albania. However, one account reports that he [prayed](#) and gave up his spirit before this could occur. St. Kosmas received from God the gift of [prophecy](#), and was known to have prophesied of the telephone, airplanes, and aerial bombings. Patriarch [Athenagoras glorified](#) him in 1961. His [feast day](#) is celebrated on [August 24](#).

Άγιος Φανούριος ο Μεγαλομάρτυς

Ο Άγιος Φανούριος είναι αναμφίβολα μια άγια, σημαντική νεανική μορφή, που ξεχωρίζει με τον δικό του τρόπο ανάμεσα στους άλλους Αγίους της χριστιανοσύνης, γιατί δεν τιμάται απλώς σε μια μόνον ημερομηνία, αλλά η πίστη των χριστιανών κάνει συχνά τη γνωστή φανουρόπιτα.

Ο Άγιος Φανούριος, που έζησε στα Ρωμαϊκά χρόνια, συγκρούστηκε τότε θαρρετά με τον κόσμο της ειδωλολατρίας, γιατί το χριστιανικό πνεύμα του θεανθρώπου, δεν του επέτρεπε ν' αρνηθεί τις αναμφισβήτητα ενάρετες αρχές του. Έτσι τα 12 μαρτύρια που υπόφερε ο Άγιος, αποτελούν για μας ένα δυνατό κίνητρο για αντοχή και προσκόλληση στις ηθικές αξίες του χριστιανισμού, για να βγούμε νικητές από ένα αδιάκοπο αγώνα, ενάντια στην απιστία και αδικία της εποχής μας. Ο Άγιος μας δίδαξε με την πραγματική θυσία του, πως εμείς τώρα δεν παλεύουμε βέβαια με στρατοκράτες Ρωμαίους και απαίσιους Αγαρηνούς, αλλά έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε τις πιο έντεχνα στημένες παγίδες του υλισμού και αθεϊσμού, που προσπαθούν μαζικά να σαρώσουν τις τάξεις των χριστιανών.

Ο Άγιος Φανούριος ακόμα μας δίδαξε, πως το στεφάνι της ενάρετης ζωής δεν κερδίζεται εύκολα, αλλά μόνον με συνεχείς δοκιμασίες, με θάρρος, υπομονή και αντοχή. Επομένως σαν αληθινοί αγωνιστές της πίστεως ας μιμηθούμε την υποδειγματική και άμεμπτη ζωή του Αγίου, για να καταξιωθούμε κάποτε κι εμείς να τιμήσουμε το χριστιανικό όνομα που φέρουμε, όπως κι αυτός επάξια το τίμησε.

1. Γενικά για τη ζωή του: Για την καταγωγή και τη ζωή του Αγίου Φανουρίου δεν υπάρχει τίποτε συγκεκριμένο, επειδή όλα τα στοιχεία της ζωής του χάθηκαν σε καιρούς ανωμαλίας.

Τα μόνα στοιχεία που έχουμε αναφορικά με τον Άγιο είναι η εύρεση της εικόνας του, γύρω στα 1500 μ.Χ., σύμφωνα με τα συναξάρια, ή κατ' άλλους γύρω στα 1355-1369 μ.Χ. Άλλοι υποστηρίζουν πως η εικόνα του Αγίου βρέθηκε στη Ρόδο και άλλοι στην Κύπρο.

2. Η εύρεση της εικόνας: Επιστρέφουμε στο παρελθόν, όταν οι Αγαρηνοί εξουσίαζαν τη Ρόδο και αποφάσισαν να ξαναχτίσουν τα τείχη της πόλης, που βάρβαρα κατέστρεψαν και κατεδάφισαν στον πόλεμο λίγα χρόνια πριν.

Άρχισαν λοιπόν να στέλλουν εργάτες έξω απ' το νότιο μέρος του φρουρίου και να μαζεύουν πέτρες απ' τα μισογκρεμισμένα σπίτια των κατοίκων, για να ξαναφτιάξουν τα νέα και ισχυρά τείχη της πόλης τους. Ξαφνικά μέσα στα χαλάσματα βρήκαν μια ωραιότατη, αλλά μισοχαλασμένη στη μια πλευρά εκκλησία κι εκεί μέσα βρήκαν ένα σωρό εικόνες, που απ' την πολυκαιρία δεν ξεχώριζαν τις μορφές των Αγίων καθώς και τα γράμματα, που είχανε επάνω τους.

Μια μόνο καταπληκτική εικόνα ξεχώριζε απ' όλες, που ο χρόνος δεν την άγγιξε και παρίστανε ένα νέο ντυμένο σαν στρατιώτη. Ο Μητροπολίτης της Ρόδου Νείλος έτρεξε αμέσως επί τόπου και διάβασε καθαρά το όνομα του Αγίου, που λεγόταν Φανούριος. Συγκινημένος ο Σεβασμιώτατος, για τη φανέρωση του Αγίου, παρατήρησε, πως ήταν ντυμένος σαν Ρωμαίος στρατιωτικός, κρατώντας στο αριστερό χέρι του ένα σταυρό και στο δεξιό μια αναμμένη λαμπάδα. Ο αγιογράφος ακόμα ολόγυρα της εικόνας ζωγράφησε σε δώδεκα παραστάσεις τα μαρτύρια, που υπόφερε ο Άγιος και, που εξιστορούν ολοφάνερα την όλη ζωή του.

Οι παραστάσεις αυτές είναι οι ακόλουθες:

Α΄. Ο Άγιος παρουσιάζεται όρθιος μπροστά στο Ρωμαίο ανακριτή του και φαίνεται ν' απολογείται με θάρρος και να υπερασπίζει την χριστιανική πίστη του.

Β΄. Οι στρατιώτες εδώ επεμβαίνουν και χτυπούν με πέτρες στο κεφάλι και στο στόμα τον Φανούριο, για ν' αναγκασθεί να υποκύψει και ν' αρνηθεί τον Κύριο.

Γ΄. Οι στρατιώτες έχουν εξαγριωθεί πια απ' την επιμονή του Φανουρίου, γι' αυτό τον έριξαν κάτω και τον χτυπούν τώρα άγρια με ξύλα και ρόπαλα, για να κάμψουν το ακμαίο ηθικό του.

Δ΄. Ο Φανούριος είναι στη φυλακή κι εκεί βασανίζεται με αποτρόπαιο τρόπο. Φαίνεται εντελώς γυμνός κι οι στρατιώτες ολόγυρα του ξεσχίζουν τις σάρκες του με αιχμηρά σιδερένια εργαλεία. Ο Άγιος υπομένει αγόγγυστα το τρομερό μαρτύριό του.

Ε΄. Ο Φανούριος βρίσκεται και πάλι στη φυλακή και προσεύχεται στον θεό, για να τον ενισχύσει ν' αντέξει μέχρι τέλους τα βασανιστήρια.

ΣΤ΄. Ο Άγιος παρουσιάζεται και πάλιν μπροστά στον Ρωμαίο ανακριτή για ν' απολογηθεί για τη στάση του. Απ' την ατάραχη έκφραση του προσώπου του φαίνεται, πως ούτε τα βασανιστήρια που υπόφερε, ούτε οι μελλοντικές απειλές του τυράννου του εκλόνισαν την πίστη και έτσι απτόητος περιμένει ακόμη χειρότερα μαρτύρια.

Ζ΄. Οι δήμιοι του Φανουρίου με μανία και σκληρότητα καίουν με αναμμένες λαμπάδες το ολόγυμνο σώμα του, που φαίνεται έτσι η ανυπέβλητη θυσία του για τον Εσταυρωμένο. Ο Άγιος νικά και πάλιν με την αδάμαστη θέληση και καρτερία του στον Κύριο.

Η΄. Εδώ οι άγριοι βασανιστές του χρησιμοποιούν και μηχανικά μέσα για να φθάσουν στο κορύφωμα του μαρτυρίου του. Έχουν δέσει τον Άγιο πάνω σ' ένα μάγκανο κι αυτό σαν περιστρέφεται, του συντρίβει τα κόκκαλα. Υποφέρει εκείνος αγόγγυστα αλλά στο ωραίο πρόσωπό του είναι ζωγραφισμένη ανέκφραστη αγαλλίαση, γιατί υποφέρει για χάρη του Κυρίου.

Θ΄. Ο Φανούριος ρίπτεται σ' ένα λάκκο, για να γίνει βορά άγριων θηρίων κι οι δήμιοί του από πάνω παρακολουθούν να δούνε το τέλος του. Τα θηρία όμως έχουν κυριολεκτικά εξημερωθεί απ' τη χάρη του Θεού, γι' αυτό τον περιτριγυρίζουν ήσυχα σαν αρνάκια και απολαμβάνουν θαυμάσια τη συντροφιά του.

Ι΄. Οι δήμιοί του δεν ικανοποιούνται απ' το προηγούμενο αποτέλεσμα κι έτσι τον βγάζουν απ' τον λάκκο και τον καταπλακώνουν μ' ένα μεγάλο λίθο, βέβαιοι πια πως θα τον αποτελειώσουν. Τίποτε όμως δεν πετυχαίνουνε κι αυτή τη φορά.

ΙΑ΄. Η σκηνή παρουσιάζει τον Άγιο μπροστά σε βωμό, όπου οι δήμιοί του τον προτρέπουν να θυσιάσει, βάζοντας στις παλάμες του αναμμένα κάρβουνα. Ο Φανούριος βγαίνει και απ' αυτή τη δοκιμασία νικητής και αυτό διακρίνεται από ένα διάβολο, που έχει τη μορφή δράκου, που πετά στον αέρα και κλαίει για την αποτυχία του.

ΙΒ΄. Η τελευταία σκηνή είναι το τέλος του μαρτυρίου του, με τον Φανούριο ριγμένο σ' ένα μεγάλο καμίνι να στέκεται όρθιος πάνω σ' ένα σκαμνί και να τον περιζώνουν φλόγες και καπνοί. Ο Άγιος φαίνεται να προσεύχεται αδιάκοπα στον Θεό, χωρίς να εκφράζει κανένα παράπονο ή γογγυσμό κι έτσι άκαμπτος κι ανυποχώρητος πέταξε στα ουράνια, γεμάτος ικανοποίηση για όσα βάσανα υπόφερε για χάρη του Κυρίου.

3. Το χτίσιμο του ναού: Ο Μητροπολίτης τότε του νησιού, ο Νείλος, όταν μελέτησε επισταμένα την εικόνα που βρέθηκε, αποφάνθηκε, πως ο Φανούριος ήταν ένας απ' τους σπουδαιότερους μεγαλομάρτυρες της Πίστεώς μας. Αμέσως έστειλε αντιπροσωπεία στον ηγεμόνα του νησιού και τον παρακαλούσε να του δώσει άδεια για ν' ανακαινίσει την εκκλησία. Όταν όμως ο ηγεμόνας αρνήθηκε, τότε ο Μητροπολίτης μετέβη ο ίδιος προσωπικά στην Κωνσταντινούπολη και κατόρθωσε να εξασφαλίσει απ' τον Σουλτάνο την άδεια που ζητούσε. Επέστρεψε σύντομα στη Ρόδο κι αναστήλωσε το ναό ακριβώς στην παλιά θέση του, έξω από τα τείχη του. Ο ναός σώζεται ως τα σήμερα και αποτελεί από τότε ιερό προσκύνημα όλων των Χριστιανών.

4. Στοιχεία απ' την εύρεση της εικόνας: Βλέποντας την εικόνα του Αγίου Φανουρίου που βρέθηκε στη Ρόδο, εξάγουμε πολλά αξιόλογα στοιχεία που είναι τα ακόλουθα:

1. Σαν διαβάσουμε στην εικόνα το όνομα του Αγίου συμπεραίνομε αμέσως, πως είναι ελληνικής καταγωγής.
2. Επίσης συμπεραίνομε πως οι γονείς του ήταν πολύ ευσεβείς, για να του δώσουν ένα τόσο χριστιανικό όνομα.
3. Ο νέος αυτός ακόμα θα ήταν πολύ μορφωμένος για να γίνει στρατιωτικός.
4. Υπολογίζουμε ακόμα πως τα μαρτύρια του Αγίου Φανουρίου έγιναν τον β' και γ' αιώνα, όταν οι διωγμοί των χριστιανών βρίσκονταν στο αποκορύφωμά τους.
5. Ο Φανούριος ολοφάνερα αποδεικνύεται πως ήταν Μεγαλομάρτυρας απ' τα πολλά και φοβερά μαρτύρια που υπέφερε.

6. Βεβαιωνόμαστε επίσης πως ετιμάτο απ' τους πιστούς χριστιανούς απ' τα χρόνια του μαρτυρίου του σε χριστιανικούς ναούς, για να βρεθεί μάλιστα ένας τέτοιος ναός και στη Ρόδο.

7. Απ' την απεικόνιση του Αγίου φαίνεται πως ο Φανούριος μαρτύρησε σε νεαρά ηλικία.

5. Θαύματα του Αγίου: Ο Άγιος Φανούριος έκανε αρκετά θαύματα στους πιστούς που επικαλούνται το όνομά του κι ένα απ' αυτά είναι το ακόλουθο:

Σε μια περίοδο της ιστορικής ζωής της η Κρήτη ήταν υποδουλωμένη στους Λατίνους (1204 - 1669 μ.Χ.), που είχαν δικό τους Αρχιεπίσκοπο και γι' αυτό προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να παρασύρουν τους κατοίκους του νησιού στον Καθολικισμό (Παπισμό).

Έτσι οι Λατίνοι πήραν σαν καταπιεστικό μέτρο ενάντια στην Ορθοδοξία να μην επιτρέπουν να χειροτονούνται ιερείς στην Κρήτη, οπότε οι Κρητικοί αναγκάζονταν να μεταβαίνουν στο νησί Τσιρίγο (Κύθηρα) για να χειροτονηθούν ιερείς από Ορθόδοξο Αρχιερέα, που έδρευε εκεί.

Κάποια εποχή λοιπόν ξεκίνησαν απ' την Κρήτη τρεις διάκονοι για το Τσιρίγο κι αφού χειροτονήθησαν εκεί ιερείς, επέστρεφαν τρισευτυχισμένοι στο πολύπαθο τότε απ' τη σκλαβιά νησί τους. Κατά κακή τους τύχη Αγαρηνοί πειρατές τους συνέλαβαν στο πέλαγος, τους μετέφεραν στη Ρόδο, όπου τους πώλησαν σε τρεις διαφορετικούς Αγαρηνούς αφέντες.

Η θέση των τριών ιερέων ήταν αξιοθρήνητη κι όμως μια γλυκειά προσμονή ήλθε να γλυκάνει το πικρό παράπονό τους. Μάθανε πως στη Ρόδο ο Άγιος Φανούριος θαυματουργούσε και σ' αυτόν στήριζαν τις ελπίδες τους κι ολοένα προσεύχονταν και τον

επικαλούνταν ο καθένας τους ξεχωριστά, για να τους λυτρώσει απ' την σκληρή αιχμαλωσία στους μιαρούς Αγαρηνούς.

Ζήτησε, λοιπόν, ο κάθε ιερέας, χωρίς να συνεννοηθούν μεταξύ τους, απ' τον αφέντη του, να του δώσει άδεια να μεταβεί στην εκκλησία για να προσκυνήσει την εικόνα του Αγίου Φανουρίου. Πήρανε κι οι τρεις τους μ' ευκολία την άδεια, προσκύνησαν μ' ευλάβεια την εικόνα του Αγίου βρέχοντας τη γη με τα δάκρυά τους γονατιστοί σαν προσεύχονταν και με όλη τη δύναμη της ψυχής τους παρακαλούσαν τον Άγιο Φανούριο να μεσολαβήσει για να γλυτώσουν πια απ' τα χέρια των Αγαρηνών.

Αφού οι ιερείς αναχώρησαν, ανακουφισμένοι απ' τον πόνο τους, ο Άγιος Φανούριος παρουσιάστηκε τη νύχτα και στους τρεις αφέντες τους και τους διέταξε να ελευθερώσουν τους σκλάβους ιερείς τους, διαφορετικά θα τους τιμωρούσε σκληρά. Οι Αγαρηνοί όμως άρχοντες θεώρησαν την επέμβαση του Αγίου σαν κάποια μαγεία, γι' αυτό αλυσόδεσαν τους σκλάβους τους κι άρχισαν να τους βασανίζουν με χειρότερο τρόπο.

Την άλλη όμως νύχτα ο Άγιος Φανούριος επέμβηκε πιο αποτελεσματικά, έλυσε τους τρεις ιερείς απ' τα δεσμά τους και τους υποσχέθηκε, πως θα τους ελευθέρωνε από τους Αγαρηνούς την άλλη μέρα. Φανερώθηκε και πάλι στους Αγαρηνούς και τους απείλησε αυτή τη φορά, πως αν δεν ελευθέρωναν το πρωί τους ιερείς, θα μεταχειριζότανε σκληρά μέτρα γι' αυτούς. Το άλλο πρωί οι Αγαρηνοί αισθάνθησαν την τιμωρία, γιατί έχασαν όλοι το φως τους και το κορμί τους έμεινε παράλυτο. Έτσι αναγκάστησαν τότε να συμβουλευτούν τους συγγενείς τους, για να συζητήσουν το κακό που τους βρήκε. Όλοι δε οι άρχοντες αποφάσισαν να καλέσουν τους τρεις ιερείς, μήπως μπορούσαν να τους βοηθήσουν. Οι ιερείς την μόνη απάντηση που έδωσαν ήταν, πως αυτοί θα παρακαλούσαν τον Θεό τους κι Εκείνος θα αποφάσιζε.

Την τρίτη νύχτα παρουσιάστηκε πάλι ο Άγιος Φανούριος στους Αγαρηνούς και τους ανακοίνωσε πως αν δεν έστελναν οι τρεις άρχοντες γραπτώς στο ναό του τη συγκατάθεση τους για την απελευθέρωση των ιερέων, δεν θα ξανάβρισκαν πια την υγεία τους. Οι Αγαρηνοί τότε θέλοντας και μη έγραψαν το γράμμα που ζήτησε ο Άγιος Φανούριος και δήλωναν απερίφραστα, πως παραχωρούσαν, στους τρεις ιερείς την ελευθερία τους. Αυτές οι δηλώσεις τους κατατέθηκαν στον ιερό ναό του Αγίου.

Πριν ακόμα επιστρέψει η αντιπροσωπεία των Αγαρηνών απ' το ναό, οι τυφλοί και παράλυτοι άπιστοι έγιναν εντελώς καλά με το θέλημα του Αγίου. Οι πλούσιοι Αγαρηνοί έδωσαν στους τρεις ιερείς όλα τα έξοδα του ταξιδιού τους κι αυτοί πριν αναχωρήσουν κατέφυγαν στην εκκλησία, και αφού ευχαρίστησαν τον Άγιο για την απελευθέρωσή τους, αντέγραψαν πιστά την εικόνα του Αγίου Φανουρίου και την πήραν στην Κρήτη, όπου την τιμούσαν κάθε χρόνο με δοξολογίες και λιτανείες.

6. Η πίτα του Αγίου Φανουρίου: Η μεγάλη τιμή που τρέφουν οι χριστιανοί στον Άγιο Φανούριο, έγινε αιτία να δημιουργηθεί στο λαό το παραδοσιακό έθιμο της πίττας του Αγίου ή καλύτερα της φανουρόπιτας.

Η πίτα συνήθως είναι μικρή και στρογγυλή και γίνεται από καθαρό αλεύρι, ζάχαρη, κανέλλα, λάδι κι αφού όλα αυτά τα υλικά ανακατευθούν, ζυμώνονται, μπαίνουν σε στρογγυλή φόρμα και η πίττα ψήνεται σε μέτρια θερμοκρασία στο φούρνο.

Η πίτα γίνεται για να φανερώσει ο Άγιος σε κάποιον ένα χαμένο αντικείμενο, κάποια δουλειά αν ένας είναι άεργος, κάποια χαμένη υπόθεση, την υγεία σε κάποιο άρρωστο και άλλα παρόμοια.

Η Εκκλησία μας γιορτάζει τη μνήμη του στις 27 Αυγούστου.



Saint Fanourios

Saint Fanourios is without doubt an important and holy youthful figure, who stands out in a particular way among the other Saints of Christianity, as he is not only honoured on a single date, but the faithful often make use of the well-known “fanouropita” (Fanourios cake).

Saint Fanourios, who lived during Roman times, went up bravely against the idolatric world, for the Christian spirit of this man of God did not allow him to deny his unquestionably virtuous principles. Thus, the 12 tortures that the Saint suffered constitute for us a strong motivation for perseverance and adherence to the moral values of Christianity, to come out victors from the incessant struggle of unbelief and injustice of our time. This Saint teaches us with his real sacrifice that even though we do not

struggle against Roman soldiers and vile Hagarenes, still we have to confront the more skillfully set traps of materialism and atheism, that attempt en masse to overwhelm the Christian order. Saint Fanourios also taught us that the crown of a virtuous life is not easily won but only through continuous tests – with boldness, patience and perseverance. Therefore, as true fighters of the faith let us imitate the exemplary and irreproachable life of the Saint, so that we too may be found worthy to honour the Christian name we bear, as he so fittingly did.

1. General overview of his life.

Nothing certain is known concerning the lineage and the life of Saint Fanourios because all the information about his life was lost during turbulent times. The only information we have concerning the Saint is the discovery of his icon, around 1500 AD according to the Synaxarion, or according to other sources around 1355-1369 AD. Some maintain that the icon of the Saint was found in Rhodes but others say in Cyprus.

2. The discovery of the icon

Let us return to the past, when the Hagarenes (i.e. Muslims) ruled Rhodes and had decided to rebuild the wall of the city, which they so barbarically demolished and leveled a few years previously.

They started to send workers outside the south part of the citadel to gather stones from the semi-ruined houses of the inhabitants, to rebuild the new and strong walls of the city. Among the ruins they discovered a most beautiful church which was partially destroyed on one side. Inside they discovered a multitude of icons, which over the course of time the faces of the Saints as well as the inscriptions on them were indistinguishable.

Only one magnificent icon stood apart from the rest, one that time did not affect, which depicted a youth dressed as a soldier. The Metropolitan of Rhodes, Nilus, went immediately to the site and clearly read the name of the Saint, Fanourios. The Metropolitan, moved by the appearance of the saint, saw that he was dressed as a Roman Soldier, holding a cross in his left hand and a lit candle in his right. Around the icon the iconographer had also painted the twelve depictions of the martyrdom that the saint had suffered, clearly telling his life.

These depictions are as follows:

1. The Saint is present in front of the Roman magistrate, standing and looking like he is boldly testifying and defending his Christian faith.
2. Here the soldiers are intervening and striking Fanourios' head and the mouth with stones to force him to succumb and deny the Lord.
3. The soldiers have thus far become enraged by the persistence of Fanourios, throwing him to the ground and beating him mercilessly with sticks and clubs to break his steadfast resistance.
4. Fanourios is in jail and is being tortured in a most abominable way. He appears totally naked and the surrounding soldiers are tearing his flesh with sharp metal instruments. The Saint is silently enduring his frightful martyrdom.
5. Fanourios is back in jail praying to God to strengthen him to the end of his tortures.
6. The Saint is again brought before the Roman magistrate to give a defense for his position. By the peaceful expression on his face it appears that neither the tortures he suffered nor the future threats of the tyrant can shake his faith, and thus being undeterred he is waiting for further tortures.
7. The torturers of Fanourios with rage and cruelty are burning his naked body with lit torches, thus showing his insuperable sacrifice for the Crucified One. The Saint wins again with his indomitable will and fortitude for the Lord.
8. Here his savage torturers are making use of mechanical means to achieve the worse of his tortures. They have tied the Saint on a press which crushes his bones when rotated. He is suffering without grumbling, but on his beautiful face there is an inexpressible exultation since he is suffering for the sake of the Lord.
9. Fanourios is cast into a pit to become prey to wild beasts and his torturers are watching from above to witness his end. The beasts, however, are totally docile through the grace of God and silently surround him like lambs to enjoy his magnificent company.
10. The torturers were not satisfied by the latest result so they removed him from the hole and are crushing him under a huge rock, convinced that they will finish him off. However, even this time they do not succeed.
11. The scene presents the Saint in front of an altar, where the torturers are urging him to sacrifice, placing burning coal in his hands. Fanourios also passes this test victoriously and a devil in the form of a dragon is shown flying in the air and crying over its failure.
12. The last scene is the end of his martyrdom, with Fanourios being cast into a large furnace standing on a stool and surrounded by flames and smoke. The Saint seems to be praying intently to God, without complaining or grumbling, and thus unwavering and without giving in, he flew to heaven, full of

contentment for all the tortures he had suffered for the sake of the Lord.

3. The Erection of the Church.

The then Metropolitan of the island, Nilus, after carefully studying the icon that was found, pronounced that Fanourios was one of the most significant great martyrs of our Faith. He immediately dispatched a delegation to the ruler of the island and to ask him for a permit to erect a church. However, when the ruler refused the Metropolitan himself went to Constanti-nople and managed to obtain from the Sultan the permit he sought. He soon returned to Rhodes and built the church exactly on its old spot, outside the walls. The Church survives to this day and is a sacred shrine for all Christians.

4. Information from the discovery of the icon.

Observing the icon of Saint Fanourios that was found in Rhodes we can conclude many significant points which are as follows:

1. When we read the name of the Saint on the icon we conclude immediately that he was of Greek ancestry.
2. We also conclude that his parents were pious to give him such a Christian name (which means "Revealer").
3. The youth would have been very educated to become a military officer.
4. We also reckon that the martyrdom of Saint Fanourios occurred during the second or third century when the persecutions of the Christians were at their peak.

5. Fanourios has obviously proven to be a great martyr from the many horrible tortures he suffered.

6. For there to be such a church found in Rhodes, we are also certain that he was honoured in churches by the pious Christians from the time of his martyrdom.

7. From the depiction of the Saint on the icon it appears that Saint Fanourios martyred at a young age.

5. Miracles of the Saint

Saint Fanourios worked many miracles for the pious who called upon his name and one of them was the following:

At one point in its history, Crete was occupied by the Latins (1204-1669 AD) who had their own Archbishop and for this reason they tried by all means to lead the inhabitants of the island to Catholicism (Papism).

The Latins took an oppressive measure against Orthodoxy by banning the ordination of priests in Crete, forcing the Cretans to go over to the island of Tsirigo (Kethyra) to be ordained by an Orthodox hierarch who served there.

At some point, three deacons set off from Crete for Tsirigo and having been ordained priests there, they were joyously returning to their tormented enslaved island. To their bad luck, Hagarene pirates captured them at sea and transported them to Rhodes, where they were sold to three different Hagarene masters.

The lot of the three priests was lamentable but a sweet occurrence came to sweeten their lot. They learned that in Rhodes Saint Fanourios worked miracles and they set their hopes in him, incessantly praying, each one separately invoking him to free

them from the harsh captivity to the vile Hagarenes.

Each priest asked their master, without previously having communicated between them-selves, to allow them to go to church to venerate the icon of Saint Fanourios. They all received permission easily and so reverently venerated the icon of the Saint, wetting the earth with their tears and kneeling and praying with all their soul begging Saint Fanourios to intercede so that they may be relieved from the hands of the Hagarenes.

After the priests departed, having been consoled of their pain, Saint Fanourios appeared that night to all the masters and ordered them to free their captive priests, otherwise he would punish them severely. However, the Hagarene masters believed the intervention of the Saint to be some sort of magic and they chained their captives and started to torture them in the worst possible way.

However, the next night Saint Fanourios intervened more effectively. He loosed the three priests from their bonds and promised them that they would be freed from the Hagarenes the next day. He then appeared again to the Hagarenes and threatened them this time that if they did not free the priests in the morning he would use harsh measures against them. The next morning the Hagarenes felt the punishment because they all lost their sight and their bodies became paralyzed. They were thus forced to seek the advice of their relatives and discuss the evil that had befallen them. All the masters then decided to invite the three priests in case they could help them. The only answer the priests gave them was that they would pray to God and He would decide.

The third night Saint Fanourios again appeared to the Hagarenes and informed them that if the three masters did not send in writing to his church their agreement for the release of the priests, they would never recover their health. The Hagarenes, whether they wanted to or not, wrote the letter the Saint asked for and declared

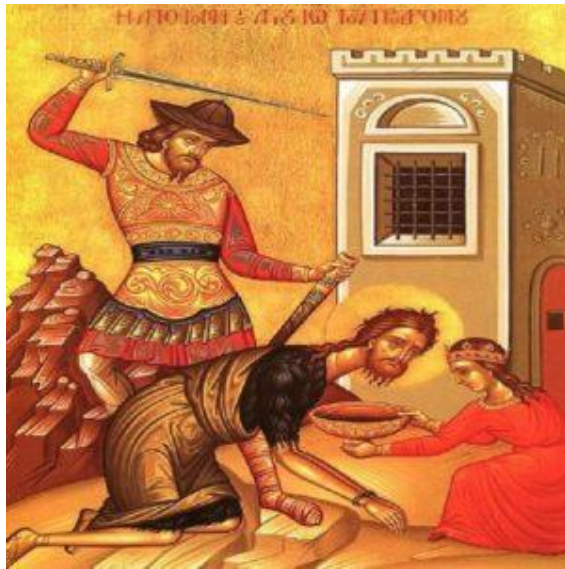
straight out that they granted freedom to the three priests. These submissions were sent to the holy church of the Saint. Even before the messengers of the Hagarenes returned from the church, the blind and paralyzed faithless ones were completely healed according to the will of the Saint. The rich Hagarenes gave the priests all the expenses for their journey and the priests before leaving went to the church, thanked the Saint for their release, and carefully copied the icon of Saint Fanourios, which they took to Crete where they honoured it every year with doxologies and litanies (processions).

6. The Pita (cake) of Saint Fanourios.

The great honour the Christians have for Saint Fanourios became the reason for the adoption of the customary tradition of the pita (cake) of the Saint, better known as “Fa-nouropita”. The pita is usually small and round and is made of pure flour, sugar, cinnamon, and oil. After all these ingredients are mixed together, they are kneaded, put in a round cake form and the pita is baked under medium temperature in the oven.

The pita is prepared so that the Saint may reveal to someone a lost item, find a job for someone unemployed, deal on a lost cause, restore the health of someone sick, etc. Our Church commemorates Saint Fanourios on August 27.

Beheading of the Prophet and Baptist John – August 29



On August 29 in the Holy Orthodox Church we commemorate the beheading of the holy, honorable, glorious Prophet, Forerunner and Baptist John.

Herod Antipas, son of the Herod who slew the young children in Bethlehem at the time of the Savior's birth, ruled of Galilee when John the Baptist preached. The evil Herod put away his lawful wife, the daughter of Prince Aretas, and took Herodias, his brother Philip's wife, to live with him while Philip was still alive. John the Baptist stood up against this lawlessness and strongly denounced Herod, at which Herod threw him into prison and ordered him beheaded. The event is recalled in

today's Orthros and Liturgy Gospel lections. John's disciples took the body of their teacher by night and buried it, but Herod tore out John's tongue with a needle and then buried his head in an unclean place. God quickly punished the evildoers. Prince Aretas, to avenge his daughter's honor, attacked Herod with his army and brought him to his knees. As exiles, Herod and Herodias lived in need and debasement until the earth opened and swallowed them up. Salome, Herodias' daughter, came to a bad end in the river Sikaris. The Church commemorates the beheading today because a church that had been built over his grave in Sebastia by Emperor Constantine and Empress Helena was consecrated on this day. Through his intercessions, O Lord Jesus Christ our God, have mercy upon us, and save us. Amen.

Η Αποτομή της Τιμίας Κεφαλής του

Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου

Στις 29 Αυγούστου η εκκλησία μας εορτάζει την αποτομή της Τιμίας Κεφαλής του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.

«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν, τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου». Δεν σου επιτρέπεται από το νόμο του Θεού να έχεις τη γυναίκα του αδελφού σου, ο οποίος ζει ακόμα. Λόγια του Τιμίου Προδρόμου, που αποτελούσαν μαχαιριές στις διεφθαρμένες συνειδήσεις του βασιλιά Ηρώδη Αντίπα και της παράνομης συζύγου του Ηρωδιάδος, που ήταν, γυναίκα του αδελφού του Φιλίππου. Ο Ηρώδης, μη ανεχόμενος τους ελέγχους του Προδρόμου, τον φυλάκισε.

Σε κάποια γιορτή όμως των γενεθλίων του, ο Ηρώδης υποσχέθηκε με όρκο να δώσει στην κόρη της Ηρωδιάδος ότι ζητήσει, διότι του άρεσε πολύ ο χορός της. Τότε η αιμοβόρος Ηρωδιάς είπε στην κόρη της να ζητήσει στο πιάτο το κεφάλι του Ιωάννη. Πράγμα που τελικά έγινε. Έτσι, ο ένδοξος Πρόδρομος του Σωτήρα θα παραμένει στους αιώνες υπόδειγμα σε όλους όσους θέλουν να υπηρετούν την αλήθεια και να αγωνίζονται κατά της διαφθοράς, ανεξάρτητα από κινδύνους και θυσίες.

Και να τι λένε οι 24 πρεσβύτεροι της Αποκάλυψης στο Θεό για τους διεφθαρμένους: «ἦλθεν... ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν κριθῆναι... καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν». Ἦλθε, δηλαδή, ο καιρός της ανάστασης των νεκρῶν για να κριθεῖ ο κόσμος και να καταστρέψεις (Θεέ μου) εκείνους, που με τη διεφθαρμένη ζωή τους διαφθείρουν και καταστρέφουν τη γη.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, August 23, 2020

11th Sunday of Matthew

ΚΥΡΙΑΚΗ, 23 Αυγούστου, 2020

ΙΑ' Ματθαίου

.....
MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

6 μήνες: Σοφία Κάρσος

6 months: Sofia Karsos

7 χρόνια: Παρασκευή Σιδεριά

7 years: Paraskevi Siderias



Ascension Church Pandemic Appeal Offering

Thank you for your contribution to Ascension Church during these unprecedented times. Your support is greatly appreciated and will help maintain our Community as it belongs to each of us. All donations are tax-deductible to the extent allowed by law. God bless!

Donation amount

\$50	\$100
\$250	\$500
\$0.00	

Donate

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>